

Ljubljana, 15.9.2019

Zadeva: Prenova volilne zakonodaje: KDO DRŽI FIGO V ŽEPU?

Predsednik države je za ponedeljek, 9. september ob 13 uri sklical »delovni pogovor predstavnikov parlamentarnih strank in ustavnopravnih strokovnjakov o predlaganih spremembah Zakona o volitvah v DZ«. Vlada pa je sklicala na Brdu svoj posvetovalni sestanek o proračunskem razrezu na isti dan ob 14 uri. Ali je šlo pri tem zgolj za običajno, že kar tradicionalno neusklajenost državnih organov ali pa za nov poskus dokazovanja, komu gre prvenstvo pri odločanju o volilni zakonodaji, je seveda bolj retorično vprašanje. Ne glede na to, kako odgovorimo nanj, je nadvse pomembno le to, da se tudi ta »delovni pogovor« o prepotrebni prenovi volilne zakonodaje ni iztekel tako, kot je bil načrtovan in da ni dal potrebnih odgovorov. Politične stranke na konstruktivno dogovarjanje o resnih spremembah volilne zakonodaje očitno (še) niso pripravljene.

Volilni sistem oz. demokratične volitve so v demokratičnih družbah instrument, s katerim družba vsaj deloma nadzira politično nomenklaturu (vladnih in ne-vladnih strank) in a posteriori, na naslednjih volitvah z retrospektivnim glasovanjem, z neizvolitvijo določenih posameznikov in strank, izvaja »kaznovanje« za neuspešno vodenje države in upravljanje s premoženjem državljanov. Je torej nekakšen dogovor med državljanji (»civilno družbo«) in političnimi strankami, temeljni »pakt demokracije«. Kjer tega dogovora ni oz. kjer ta instrument ne deluje učinkovito, kot pri nas, je prevlada strank oz. njihovih prvakov očitna. Kar je toliko večji problem, ker bi lahko upravičeno razpravljali, koliko demokracije, če sploh kaj, je v samih političnih strankah, predvsem v odnosu do njihovih predstavnikov v DZ (poslancev).

Ena od značilnosti dosedanje razprave je namreč vztrajno odrivanje predstavnikov civilne družbe iz nje in prepričanje političnih strank, da je to zgolj stvar njihovega internega dogovora. Kdor samo malo bolje pozna logiko delovanja političnega sistema, pa ve, da je tako prepričanje očiten dokaz, da živimo in volimo v sistemu »strankokracije«, ki je vselej in povsod, kjer se uveljavi, oblika deformirane demokracije, nekakšna »demokratura«.

Nanjo v določeni meri pristaja celo Predsednik države, ki se je sicer (edini) pripravljen uradno posvetovati s predstavniki civilne družbe (volivcev), ne uspe pa mu organizirati posveta, kjer bi se s temi predstavniki, njihovimi predlogi in argumenti, neposredno soočili tudi predstavniki političnih strank.

V takih razmerah je sprememba volilne zakonodaje po običajni parlamentarni poti praktično nemogoča. Vsi naši napor, da bi to dosegli, so se izkazali za Sizifovo delo. Ostane nam »plan B«.

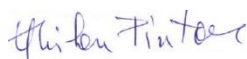
V naslednjih mesecih bomo temeljito prečesali »dejanska« stališča posameznih strank, njihovih vodilnih in njihovih poslancev, ter korektno identificirali tiste, ki najbolj zagreto vztrajajo pri sedanjem sistemu. Nato bomo z vrsto strokovnih posvetov, okroglih miz in javnih tribun, če bo treba, pa tudi z javnimi protesti pred sedeži takih političnih strank, pred naslednjimi volitvami opozorili javnost, da je volitev kandidatnih list teh strank le podaljševanje strankokracije, neučinkovitih vlad in politične korupcije.

In če bo Predsednik razpisal nove volitve po sedanjem sistemu, bomo sprožili ustavni spor, saj je obstoječi sistem volitev očitno nedemokratičen in neustaven in vodi v nadaljnje izgubljanje slovenske identitete.

Za SINTEZO-KCD

Predsedujoči,

Emil Milan Pintar

Glej tudi: [Stališče Sinteze do volilne zakonodaje](#)